
❖ Canigó XXI ❖

Número 19

Fundació Privada Canigó

Desembre 2004

25 1978-2003
anys

Sumari

Presentació

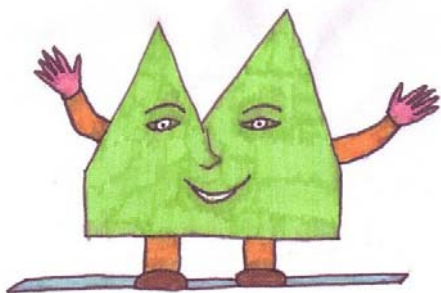
L'entrevista

Fòrum

Contes i poesia

Col·laboracions

PRESENTACIÓ

Benvolgudes famílies i lectors en general:

Em plau moltíssim presentar-vos un nou número de Canigó XXI. Una revista que, com ja sabeu, és el mitjà d'expressió dels nois i noies del Centre i una eina fortament pedagògica.

Si mireu en profunditat els articles, veureu que, aquesta vegada, tota la feina realitzada segueix tres línies ben diferenciades que representen les tasques desenvolupades durant, gairebé, dos trimestres:

1- El Fòrum, amb els tres eixos que l'han caracteritzat: l'eix de la diversitat, el de la pau i el de la sostenibilitat.

Penso que val la pena que us atureu una mica per assaborir la tasca realitzada per tots els nois del Centre i per les seves educadores. Fixeu-vos, sobretot en la seva sensibilitat!

2- Els mitjans de comunicació. Aquest cop s'ha reproduït una entrevista que s'havia realitzat l'Octubre de l'any passat a Manuel Fuentes.

Des d'aquí cal donar-li les gràcies per la seva col·laboració i el seu bon humor.

En aquest apartat no voldria deixar de mencionar el web de Canigó. Val la pena que el visiteu:

www.bcn-associacions.org/fcanigo

3- Un recull de les activitats que es porten a terme a Canigó.

Com podeu veure, sortim, fem treballs de recerca,..... És a dir, treballem tots plegats perquè els nostres fills i familiars avancin cada dia una mica més, es vagin integrant a la societat i..... sobretot, perquè siguin feliços!

4- I per últim, també hem volgut celebrar, com cada any, el Nadal.

Bé, res més, només desitjar-vos a tots plegats que passeu unes Bones Festes.

Signat: **Josep Casabó**
-President-

L'ENTREVISTA

Manuel Fuentes

El dia 27 d'Octubre de 2003 el grup d'SCAPS del matí vam anar a RAC1 per entrevistar Manuel Fuentes.

Un cop allà, ens van instal·lar en una confortable sala de reunions i ens va respondre totes les preguntes que li vam plantejar. Després, ens va signar el llibre de vi-

sites i ens vam fer unes quantes fotografies.

Va ser interessant assistir en directe al programa "Problemes domèstics" que realitzava juntament amb Carles Flavià.

Aquí teniu les respostes, esperem que passeu una bona estona.

Ruth Lerma

-Monitora SCAPS-

Pregunta. *Quin any vas néixer? A on?*

Resposta. Vaig néixer el 1971 a Barcelona.

P. *Quins estudis has realitzat?*

R. He fet COU, he anat a la Universitat de Ciències de la Informació, algun Màster a la Pompeu Fabra, amb Josep Cuní i alguns cursos de Postgrau.

P. *Quina ha estat la teva carrera professional?*

R. Doncs, vaig començar quan estava estudiant a la Universitat, fent pràctiques en altres mitjans, treballant en emissores municipals de ràdio.

Després vaig fer una prova per

TV3 un dia que el Puyal entrevistava Johan Cruyff.

A partir de llavors em va fitjar Catalunya Ràdio per fer "*Alguna pregunta més*" que era un programa radiofònic amb el que vàrem guanyar el premi *Ondas*, el 1987.

També treballava amb en Joaquim Mª Puyal retransmitint el Barça. D'allí, em va fitjar el Sardà per fer "*Cròniques Marcianas*". Després, he fet "*El Club de la Comedia*", "*La noche con Fuentes y Compañía*" (que és on surto ara, a les nits de diumenge, a Tele 5).

Aquí, a RAC1, em van fitjar fa

tres temporades per presentar "Problemes domèstics", que és el programa amb el que hem guanyat el premi *Ondas 2000*.

P. *Quan penses que vas començar a ser conegut?*

R. Sobretot, quan vaig començar a treballar a la televisió d'una manera regular. És el salt més gran que fas partint de la ràdio, ja que la TV multiplica la coneixença de la gent molt clarament.

Va ser l'any 1987, quan vaig començar "Crónicas Marcianas".

P. *Quant de temps portes fent humor?*

R. Fent humor..... Molts anys! Ara, d'una manera retribuïda, uns 10 anys.

P. *Et va agradar treballar amb*

Xavier Sardà a "Crónicas Marcianas"?

R. Sí. Jo escoltava molt Xavier Sardà per la ràdio quan feia "La

ventana", a la Cadena Ser. M'agradava molt la manera com feia aquell "magazine" de tarda, amb entrevistes molt ocorrents i diferents a la televisió. Quan va començar "Crónicas", volia traspasar l'esperit de la ràdio a la TV i es va

emportar el mateix equip de la Cadena Ser. A mi em va fer molt feliç, a banda de l'amistat que ens tenim. Per mi ha estat una escola molt bona.

P. *Com valoraries la teva experiència a "Fuentes y Compañía"?*

R. Com un salt molt arriscat, però molt gratificant, sobretot, per-

què un fa allò que vol fer, que li deixen i, a més, que li surt bé. Llavors, és el màxim que un pot aspirar.

P. *Quin personatge d'aquest programa et feia més gràcia?*

R. Em feia molta gràcia entrevistar moltes de les persones que han vingut, com Felipe González, qui tenia moltes ganes de conèixer. De totes maneres, de tots els personatges que han vingut a l'entrevista pots aprendre alguna cosa i això et fa sentir content.

P. *Quants programes de TV has*

realitzat en total?

R. A "Crónicas Marcianas" he participat en uns 600 programes, a "La noche con Fuentes" n'he fet uns 80, al "Club de la comedia" uns 20... Una bona pila!

P. *És cert que has doblat un personatge de la nova pel·lícula de "Buscando a Nemo"? Explica'ns la teva experiència.*

R. Sí, va ser molt curiós, ja que fer la veu d'un personatge d'una pel·lícula de dibuixos animats és una cosa que no contemplava. El que passa és que al ser pare des

Manuel Fuentes en un moment de l'entrevista.

Laura Castells, preguntant Manuel Fuentes.

de fa un any i escaig penses que aquestes pel·lícules arribaran, un dia o altre, al teu fill i, llavors, més val que tinguis una mica d'ascendència sobre ell.

Vaig fer el personatge d'un pel·lícula, molt divertit, i també estic doblant el Cid.

P. *Has intervingut en alguna altra pel·lícula?*

R. Vaig fer un paper a "Torrente 2". Sóc amic de Santiago Segura i feia de cambrer.

P. *Quants programes de ràdio has realitzat?*

R. Del "Problemes domèstics",

portem 712 programes i a Catalunya Ràdio n'hem fet uns 600 de "Alguna pregunta més".

P. *D'on treus les idees per transmetre-les després al públic?*

R. De la vida, de les notícies, de donar-li la volta al que veiem normalment als diaris o als teletnotícies, i amb l'ajuda d'equips magnífics com l'Oscar Andreu, Mònica Planes, Cesc Bertrán, Carles Flavià.....

P. *Tots els acudits que expliques són preparats o improvisats?*

R. N'hi ha de tot. Hi ha les coses que pots preparar preveient una

Tot el grup de SCAPS, juntament amb Manuel Fuentes, realitzant l'entrevista.

mica per on ha anat l'actualitat i n'hi ha d'altres que sorgeixen fruit de la conversa o del moment que et trobes.

P. *Explica'ns alguna anècdota del directe.*

R. Un dia, va venir a tocar la guitarra elèctrica Raimundo Amador, un guitarrista molt bo. Vam muntar una instal·lació a la ràdio perquè es pogués sentir la guitarra, ja que es necessita un amplificador perquè se senti bé.

L'amplificador va deixar de funcionar i el noi anava tocant la guitarra. Semblava com si esti-

gués tocant un filferro.....

A la televisió n'hi ha menys d'aquestes anècdotes, però recordo algun moment que no vam tenir temps de fer el passí tècnic, ni assajar,..... i tothom estava una mica inquiet. Però tot va anar bé.

P. *Quants idiomes coneixes per la teva feina?*

R. Conec el català, castellà, anglès i francès. I, després, petites nocions d'italià per poder lligar a les platges a l'estiu.

P. *Has de viatjar molt per la teva feina?*

R. Sí, sobretot, quan transmetia

els partits del Barça. Cada setmana, arreu d'Espanya i cada quinze dies un viatge per Europa. He estat a Moscou, Islàndia, Xipre, Belgrad,....

P. *Has fet teatre algun cop?*

R. Sí. Vam estar fent "Cinco hombres punto com" aquí i a Madrid. També, alguna cosa del "Club de la Comedia" al teatre de Bilbao aquest estiu. És molt maco poder tenir aquest contacte directe amb el públic que no tens

a la tele.

P. *Has obtingut algun premi per la teva carrera?*

R. Uns quants.... Més dels que m'hauria imaginat mai. De Premis Ondas, a banda del que vam aconseguir a "Crónicas Marcianas" i en "El Club de la comedia", també van ser premiats la "Noche de Fuentes y Cía", "Problemes domèstics" i "Alguna pregunta més".

A més, "Problemes domèstics"

Marcel Mateu i la resta del grup, lliuren una revista de Canigó a Manuel Fuentes.

també ha estat guardonat amb el Premi de Radioassociació "L'Àngel de bronze", Premi al millor comunicador woman, etc.

És fruit de la moda. No és que siguis el millor, ni molt menys, sinó que estàs en disposició que te'l donin. Estic molt agraït a tots ells.

P. *Has sortit algun cop a la premsa?*

R. Alguns cops sí. La majoria d'ells volguts i d'altres no; quan la premsa del cor treu les teves fotografies, cosa que no m'agrada gens, sincerament.

De moment, la premsa m'ha respectat, jo també miro de respectar-la a ella.

El que sí que he escrit són alguns articles de premsa: monòlegs al País Semanal, vaig entrevistar Bruce Springsteen a un suplement del País Semanal a Califòrnia.....

P. *Has intervingut en anuncis publicitaris?*

R. Sí. He fet un anunci del turisme a Catalunya. Diuen que va anar força bé i es va aconseguir el que es proposava.

Abans, havia fet una campanya

del cognac "Magno", amb Imanol Arias.

P. *Què opines de "Gran Hermano" i "Operación Triunfo"?*

R. Són alguns programes que, suposadament, ningú veu, però tenen unes audiències brutals i que aprofundeixen a la part de tafaneria que tots tenim. Crec que està bé que hi siguin, però també està bé que deixin espai per altres coses.

P. *Quins hobbies tens?*

R. M'agrada molt escoltar música, passejar. M'agrada molt la música, el jazz i Bruce Springsteen.

P. *T'agraden els animals?*

R. Sí. Ara no en tinc cap, però he tingut dos gossos. Quan els perds et quedes molt malament i, de moment, no en vull més.

P. *Estàs casat? Tens fills?*

R. Tinc un fill d'un any i mig i una companya amb la que no estic casat però que vivim junts.

P. *De quin equip de futbol ets?*

R. Del Barça, encara que no és el millor moment.....

P. *D'on surt la idea de fer imitacions del Rei? T'ha comportat algun problema això?*

R. Ja l'imitava al programa "Alguna pregunta més" de Catalunya Ràdio i el risc era fer-lo per tota Espanya i a la tele, que és el que vam fer amb en Sardà. Tothom deia: Ai què passarà! Però crec que un bon símptoma de normalitat democràtica és que no ha passat res i que, fins i tot, hi havia gent que tenia una relació més estreta amb el Rei i deia que s'ho prenien a broma.

En Màrius Carol, que és cronista de la Casa Reial i que treballa aquí, explica en un dels seus llibres que sonava un telèfon i el Rei deia: - *"No lo cojo yo porque se pensarán que soy Fuentes"*. Crec que és un bon símptoma de bon humor i jo sempre miro de fer-ho amb respecte i tenint en compte de no ser mai ofensiu.

- SCAPS Matí-

Tot el grup d'entrevistadors, posant amb Manuel Fuentes

Aprofitant la celebració i la visita del Fòrum de les Cultures a la ciutat de Barcelona, a Canigó hem trobat la base ideal per potenciar uns valors que trobem imprescindibles. Així doncs, hem dedicat, tots plegats, molt d'esforços i temps per treballar els tres eixos fonamentals del Fòrum: la diversitat cultural, la pau i la sostenibilitat.

Respecte l'eix de la **diversitat cultural** podem dir que ens vam basar en un treball d'investigació. El grup es va dividir en petits equips que van estudiar diferents països i cultures a partir de diferents visites a museus, consulta de material a la biblioteca i CRP del Districte, recerca de material a agències de viatges etc. Un cop trobada la informació es va presentar el treball a tot el grup (cosa que va permetre la comparació de les diferents cultures estudiades) i es va realitzar el mural final per l'exposició al vestibul del Centre.

En l'eix de la **pau** vam poder visitar diferents exposicions sobre la pau, organitzades amb motiu del Fòrum (Museu Picasso, Mu-

seu Miró...). A partir d'aquestes exposicions s'han pogut treballar els diferents autors i les seves obres més emblemàtiques. A més, s'ha realitzat un mural amb el recull de tots els símbols històrics de la pau i amb les diferents notícies trobades al diari. En referència a la poesia, s'ha fet una composició poètica sobre sinònims de pau i també la recopilació de diferents cançons conegudes que parlen sobre ella (John Lennon, Tracy Chapman...).

Referent a l'eix de la **sostenibilitat**, s'han realitzat diferents sortides a museus de la ciutat (Cosmocaixa, Museu de Ciències Naturals...) i s'han elaborat diferents treballs manuals amb tot el material de reciclatge que s'ha estat recollint durant varies setmanes.

Tot aquest treball ha servit perquè tots plegats puguem viure més i millor el Fòrum de les Cultures de la nostra ciutat, així com apropar-nos a uns valors que no hem de perdre de vista.

Ruth Lerma
-Monitora SCAPS-

Este año hemos ido al FORUM DE LAS CULTURAS. Por eso en el STO hemos trabajado la diversidad cultural de los diferentes países.

Nosotros hemos trabajado África del Norte, con su religión y cultura musulmana, así como su forma de vestir, de rezar y muchas cosas más.

Hemos trabajado el África negra, hemos visto videos de cómo viven, cómo son sus casas, sus fiestas, su música y nos ha parecido muy bien. También fuimos al Museo Africano y vimos cosas muy interesantes.

Pero lo que más nos ha gustado ha sido Egipto. Hemos visto documentales sobre las obras de los faraones, las pirámides, que se parecen a montañas, pero que son monumentos funerarios, templos y muchas cosas más.

También sabemos que en Egipto hay un río muy largo que se llama Nilo y que la gente que va de vacaciones hace cruceros.

Para saber más hemos visitado el Museo Egipcio, situado en la calle Valencia. Es un museo muy

bonito y nos ha encantado. No teníamos guía pero el señor Dani, un vigilante, se ofreció para explicarnos toda la exposición.

Hemos visto esculturas representando a los dioses egipcios. También hemos visto una esfinge, que es mitad persona y mitad animal. Después, vimos los sarcófagos con unas momias que nos han impresionado.

Nosotros preguntamos si había estatuas de Cleopatra y sólo hemos encontrado un grabado que nos enseñaron. Todo nos pareció muy interesante y después de la visita, nos regalaron un papiro a cada uno. Eran muy bonitos.

Para el Taller nos regalaron un libro sobre Tutan Kamon, una revista sobre el Museo de Barcelona y del Cairo.

¡Ah! Nos han invitado a volver para visitar una exposición de joyas egipcias.

**Luis - Rufino - Jordi - Toni - Inma
Dani - Olivia - Sandra
Rosa M^a - Jacinto
-Usuaris STO-**

FÒRUM: EIX DE LA DIVERSITAT

Diferents cultures

A l'SCAPS de tarda vam crear diversos grups de treball per a aprofundir en el coneixement de tres països amb costums i gent molt diferents del nostre: Sudàfrica, Turquia i Marroc. Molts de vosaltres vareu veure l'exposició al

vestíbul, esperem que us agradés! A més a més, cada grup ha volgut explicar a la resta de companys la seva experiència en l'estudi del país corresponent. A continuació us en fem cinc cèntims.

Diferents grups de treball, posant en marxa els seus projectes i recerques.

SUDÀFRICA

La capital de Sudàfrica es diu Johannesburgo. Un dels fets més significatius de la seva història és que van estar durant molts anys ocupats pels europeus. Fins i tot, han passat gran part del segle vint governats sota la llei de l'Apartheid: una llei que tractava de manera diferent els blancs i els negres.

Encara que s'han de millorar moltes coses, almenys, aquesta llei ja no és vigent. Ens ha cridat l'atenció el contrast que hi ha entre la vida a la ciutat (molt semblant a la nostra) i la vida al camp, on encara trobem poblats de tribus caçadores.

Pedro Solanas - Encarna Espallargas - Laura Escuder
Lucía López - Jordi Ortega - Ramón Sánchez
-Treballadors CET-

MARROC

L'idioma que parlen a Marroc és l'àrab, però també té molta importància el francès. Les ciutats on viuen són molt diferent de les nostres. Tot i que hi ha certa influència d'occident, aquestes encara són de cases baixes i blanques i carrerons estrets per no deixar passar tant la calor. Rabat és la seva capital, però Casablanca és una altra ciutat important i força coneguda. A part de la gent que viu a la ciutat, hi ha moltes persones nòmades, és a dir, que van caminant en caravanes pel desert i aturant-se als oasis, que són zones amb aigua i vegetació on les persones poden descansar i els animals pasturen.

La religió més important és la musulmana.

Un costum que ens ha cridat l'atenció és el *Ramadan*, època durant la qual les persones no poden menjar res durant el dia fins que no marxa la llum del sol.

Joaquim Mola - Carmen Ramírez - Miriam Kourdel - Mónica Chinchilla
-Treballadors CET-

Diàleg amb He Fan

Tot seguint amb les activitats desenvolupades sota la temàtica de la **diversitat cultural**, hem tingut l'oportunitat de comptar amb la presència i les aportacions de He Fang Liu Wang, la qual ha tingut l'amabilitat de compartir amb nosaltres les seves vivències, les seves diferències i les seves similituds.

He Fang Liu Wang ha nascut a la Xina. Advocada de professió, està totalment integrada a la nostra cultura i a la nostra ciutat.

El més important per nosaltres i que hem intentat transmetre als

nostres usuaris és que l'assimilació d'una cultura pot anar acompanyada de la conservació dels arrels familiars i culturals d'un altre lloc: tot un exemple de diversitat cultural! Per tot plegat, considerem que el seu testimoni és important i enriquidor per a tots nosaltres i li agraïm molt sincerament la seva valuosa aportació i la paciència i dedicació que ha tingut al respondre les preguntes plantejades pels nois i noies del Taller Ocupacional.

Asunción Marcos
-Monitora STO-

Pregunta. ¿Qué significa tu nombre?

Respuesta. Perfume de Paz.

P. ¿Dónde has estudiado?

R. En Barcelona.

P. ¿De qué trabajas?

R. En un bufete de abogados en Barcelona.

P. ¿Te gusta?

R. Hombre..... Sí.

P. ¿De qué ciudad eres?

R. De Shangai

P. ¿Vas a menudo a tu país?

R. Sí, porque mi familia vive allí, ahora me es más difícil por el trabajo, pero siempre que puedo me escapo.

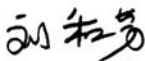
P. ¿Qué opina tu familia de Europa?

R. A mis padres les gusta mucho, hace años que viven aquí y se encuentran como en casa.

P. ¿De dónde viene el nombre de China?

¡Hola a todos, gracias por haberme
invitado a compartir esta tarde
tan divertida con gente tan
ESTUPENDA!

un abrazo

R. Ching es el nombre del Imperio chino que existió hace muchos años y... ¿conocéis a Marco Polo? Cuando este señor fue a China le puso el nombre actual.

P. ¿Nos puedes decir algo de los guerreros de Xiang?

R. Están en una región de China que se llama así, Xiang. Eran guerreros del Emperador y al morir éste, para no quedarse sólo, porque en China se cree en la reencarnación, enterraban a todo su ejército con él. Hay miles de figuras enterradas en esa zona.

P. ¿Cómo es la Gran Muralla?

R. ¿Si tuvierais que construir una muralla para qué la utilizariais?

Pues bien, la muralla de China se construyó para protegerse de los mongoles. Tiene miles de Kms. de longitud..... Yo fui a verla de jovencita y me pareció enorme. ¡Es una maravilla!

P. ¿Nos puedes hablar un poco de Confucio?

R. ¿Qué es para vosotros un filósofo? Mirad..... Es una persona muy inteligente y, en este caso, creó una doctrina que consistía en hacer justicia y respetar a los antepasados. Era un sabio que vi-

vió en China y gracias al cual han llegado sus valores y sus creencias hasta nuestros días.

P. ¿Por qué hay tanta variedad de platos chinos?

R. Porque China es muy grande y tiene muchas variedades de climas y tierras, donde se cultivan diversas clases de productos. En

la antigüedad era costumbre, en las diferentes estaciones del año, obsequiar a los dirigentes chinos (mandarines) con exquisitos y variados platos, esto ha hecho que su variedad gastronómica sea tan exquisita y amplia.

P. ¿Cuál es la religión de China?

R. Es el Budismo y el Taoísmo.

He Fan en un moment de l'entrevista, acompanyada pel Rufino, Antonio Joaquín i Sandra.

¿Habéis visto alguna vez una figura china de un señor muy gordo y calvo? Pues, ése es Buda y de él viene el budismo.

P. ¿Nos puedes contar cómo es una boda china?

R. Los novios se casan de rojo y la novia lleva la cara tapada. El novio no ve a la novia hasta después de las doce de la noche. Todo el mundo cena, baila y también beben vino chino.

P. ¿Qué fiestas tradicionales celebráis en China?

R. Entre otras, el Año Nuevo, la Fiesta de la Primavera, el Día de Luna Llena... Cada Año Nuevo representa un animal determinado, como el caballo, la serpiente, etc.

P. ¿Cómo se visten las personas

en China?

R. Actualmente, igual que en occidente, salvo en celebraciones muy especiales que se ponen unos trajes típicos que se llaman (qipao) son muy ceñidos y con mucho colorido.

P. ¿Se hablan muchos idiomas en China?

R. El idioma oficial es el Mandarín, pero hay muchísimos dialectos.

Después de la entrevista, He Fang accedió a hablarnos un poco en Mandarín, nos dijo los meses del año, los días de la semana y escribió el nombre de nuestro Centro en Chino, que reproducimos seguidamente.

刘和芳

加你勾

Xina

La civilització Xinesa es va formar a la vora del riu Groc. Fa més de 3.000 anys va ser pionera de les arts, la ciència, la filosofia i en governar sàviament i pacíficament.

Xina, en diverses èpoques, s'ha avançat a la resta de les civilitzacions. Va ser la creadora de grans invents, força importants per a la humanitat, com ara: el paper, l'impremta, la pólvora, la

brúixola.....

Té un sistema d'escriptura de més de 4.000 anys d'antiguitat. Va ser governada per dinasties que van ser derrotades, però es va seguir amb el sistema dinàstic. Per Europa, Xina era una terra de misteri, estava molt lluny i era molt poc coneguda i compresa.

**Jordi Alonso - Luís Valverde
Jordi Ferrer - Antonio J. Sierra
-Usuaris STO-**

**Jordi Alonso
-Usuari STO-**

Japó

Els japonesos, amb Xina com a model, van crear una nova civilització pròpia i vigorosa que encara subsisteix en el món modern.

Japó sempre havia viscut a espatlles del món occidental, fins i tot, es va fer un decret de pena de mort per al japonès que sortís del seu país. D'altra banda, eren molt afeccionats a prendre les idees d'altres països i fer-se-les seves.

Japó va tenir molta influència xinesa. De fet, l'art, la religió, la filosofia, l'artesanaria..... eren d'origen xinès. També van copiar el seu alfabet per crear la seva llengua.

Les influències occidentals van començar a modernitzar el Japó, sobretot, a partir de la Segona Guerra Mundial. EUA va fer que l'Emperador sortís al carrer i que pogués mirar la gent, ja que fins aleshores ningú del poble el podia mirar a la cara perquè es considerava un Déu.

Actualment, és una potència i la seva gent s'ha modernitzat molt. La seva indústria és molt important. Fabriquen: cotxes, ordinadors, màquines de fotografiar, televisors.....

Jordi Alonso - Luí Valverde
-Usuaris STO-

Luí Valverde
-Usuari STO-

Índia

Aquest país té una cultura i dues religions: l'hinduisme i el budisme. També està molt arrelat l'islamisme.

La civilització índia és una de les més antigues i evolucionades del món. Va començar a formar-se en la regió de l'Indo. Alguns aspectes d'aquesta civilització es remunten a més de 4.000 anys. Poc a poc es va estendre per la Vall del Ganges, creant, així, una nova civilització formada per tribus i caps (sacerdots) els quals, ensenyaven que els déus havien decidit la divisió de la societat i així neixen les castes o classes socials.

Van ser envaïts pels perses, per Alexandre El Gran, pels musulmans i per occident (Anglaterra), entre altres.

L'aliança del simbolisme tradicional amb idees reformistes i progressistes va ser obra de MAHATMA GANDHI (1869-1948). El seu èxit no va ser total però va demostrar que certs valors hindús com "la no violència" podien relacionar-se amb els moderns moviments de masses i que l'Índia podia obtenir la independència.

Jordi Ferrer - Luís Valverde
Antonio J. Sierra - Jordi Alonso
-Usuaris STO-

Luís Valverde
-Usuari STO-

Confuci

Com tots sabem, aquest any, s'ha celebrat el FÒRUM DE LES CULTURES, tot un esdeveniment a Barcelona.

El nostre taller, entre altres coses, ha desenvolupat activitats sobre aquest tema: hem visitat la seu del FÒRUM, hem anat a

CAIXA FÒRUM,.....

A Caixa Fòrum, precisament, hem tingut ocasió de gaudir una exposició sobre Confuci, que a continuació us presentem.

Asunción Marcos
-Monitora STO-

Kon Qiu, va ser conegut després com a Confuci. En xinès, Kongfuzi, (mestre Kong).

Va néixer a la província de Shandong, i malgrat al seu humil origen, va rebre una bona educació.

Es va casar molt jove i va tenir dos fills.

Va treballar com a servent de l'amo del Districte on vivia.

Va estudiar la carrera de mestre i tenia molta fama com a home savi. Ensenyava als seus deixebles que es reunien al voltant d'ell.

Tenia una gran veneració per les idees i costums tradicionals, els quals va predicar amb l'exemple. Ministre de justícia, va prohibir la violència i les morts violentes.

Confuci no va deixar escrits de la seva filosofia, sinó que la va transmetre mitjançant els seus deixebles. Tot i així va editar el *Chunquiu* (anals de primavera i tardor).

Desitjava ser conegut com un transmissor més que com a pensador i per aquest motiu va restablir l'estudi dels textos antics. Els ensenyaments de Confuci es van emmarcar en l'àmbit de filosofia ètica, moral i política i es van convertir en llibres de text de les següents generacions.

Jordi Alonso - Luis Valverde
Jordi Ferrer - Antonio J. Sierra
-Usuaris STO-

FÒRUM: EIX DE LA PAU

La Pau és.....

El grup de noies i nois de l'SCAPS de tarda hem volgut reflectir a l'exposició quina era la idea de pau que podia tenir cadascun dels nostres companys i companyes. Així doncs, vam destinar part de l'estona dedicada al muntatge de l'exposició, a recopilar

les frases que, tant els del matí com els de la tarda, podien oferir.

Si voleu saber què és per nosaltres la pau, aquí teniu un recull de totes les idees que han anat sorgint.

-SCAPS Tarda-

LA PAU ÉS.....

La pau és vida. **(Laura Escuder)**

La pau és allò capaç de moure fronteres. **(Laura Castells)**

La pau és estar bé amb els companys, és bonica, i alegre. **(Borja Ramón)**

La pau és que el món estigui tot arreglat, sense armes, ni inseguretat. No a la violència. **(Pedro Solanas)**

Pau és amor. **(Míriam Kourdel)**

Pau és unió. **(Marcel Mateu)**

La pau és tranquil·litat per estar en la nostra ciutat. **(Carmen Ramírez)**

La pau és esperança. **(Núria Clusella)**

La pau és donar la mà. **(Cristina Campos)**

La pau és amistat. **(Jordi Ortega)**

La pau és no abandonar els animals **(Montse Tornos)**

La pau és una flor: s'ha de fer gran! **(Jaume Grau)**

La pau és ajudar els necessitats **(Lourdes Rojas)**

La pau és tranquil·litat **(Mónica Chinchilla)**

La pau és estar tranquil amb tu mateix. **(Xavi Serra)**

La pau és no patir. **(Borja Ramón)**

‡ IMAGINATE
(JOHN LENNON)

Imagina que no existe el cielo,
es fácil si lo intentas,
sin el gobierno de la tierra,
arriba nuestro solo el cielo.
Imagina toda la gente
viviendo el hoy ---
Imagina que no hay países,
no es digno de hacer,
nadie por quien Matar o Morir,
ni tampoco Religión,
imagina a toda la gente,
viviendo la vida en paz ---
Imagina que no hay posesiones,
quisiera saber si puedes,
sin necesidad de gula o hambre
una hermandad de hombres,
Imaginate a toda la gente
confundiendo el mundo
fueles dice que soy un soñador,
pero nosotros el único,
aspero que algún día te unas a
nosotros
y el mundo vivirá como uno

FÒRUM: EIX DE LA SOSTENIBILITAT

—— Visita al Museu de Ciències Naturals ——

Tot el grup d'SCAPS de Canigó vam anar al Museu de Ciències Naturals per veure l'exposició sobre la Diversitat de la Vida. Vam anar a la sala amb tot de pantalles on explicaven coses sobre coralls, ostres... El que més em va agradar van ser els sorolls del

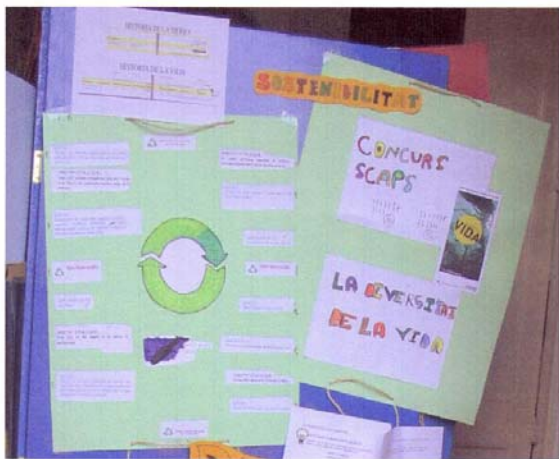
vent i d'ocells. A més, totes les pantalles es van convertir en mar i, a dalt de tot, al sostre, hi havia il·luminat l'esquelet d'una balena de debò. Vam aprendre que tots podem tenir cura de la Terra.

Jaume Grau
-Treballador CET-

El 17 de juliol, els nois i noies de l'SCAPS de tarda vam visitar l'exposició *La diversitat de la vida*. Aquesta exposició era coproduïda pel Fòrum de les Cultures de Barcelona i hi quedaven reflectits els valors principals d'un dels seus tres eixos: la *sostenibilitat*. Un cop aquí, vam preparar i participar en el **Concurs de la Diversitat de la Vida**, que va tenir lloc a la Biblioteca de Canigó. Primer, després d'organitzar dos grups, vam portar coses de casa relacionades amb el gust (caramels,...), l'olfacte (perfums, ...), el tacte (clauers...), la vista i l'oïda (música) i, amb els ulls embennats, havíem d'endevinar l'objecte que algú de l'altre equip ens

posava al davant. Per estar segurs, vam comprovar que necessitàvem més d'un sentit!!! Com ara, per saber si la poma que havíem tastat era groga o vermella o si allò que tocàvem eren "quicos" o cacauets.... Després, vam fabricar un taulell de joc que vam exposar i amb uns daus i unes fitxes anàvem responent a preguntes sobre la visita al museu de Ciències Naturals. Hi havia paraules estranyes que ens havien cridat l'atenció a la visita, com ara "Biofilia", i coses més properes, com el reciclatge. Jugant, jugant, vam poder veure que és possible fer moltes coses per afavorir la **diversitat de la vida**.

-SCAPS Tarda-

Exposició d'un dels treballs elaborats

Sortida al Museu de la Ciència

El dia 23 el grupo de scaps de la mañana hemos quedado a las 9 para ir al museo de la ciencia. Hemos salido a las 9:15 de Canigó, luego cogimos el autobús 60 hasta las 4ª parada donde estaba el museo de la ciencia. Después hemos subido un poco para arriba y cuando hemos llegado hemos tenido que esperar hasta las 10 a que abrieran. Luego, cuando entramos lo primero que vimos fue una tienda en la que vendían cosas y había dinosaurios. Después bajamos por una rampa a la planta menos 5. Cuando llegamos lo primero que entramos a ver fue la sala de "los iguanas" donde había dinosaurios disecados. Luego lo segundo que vimos fue la sala de la materia: había una bola como una tierra en la que ponías la mano encima y daba corriente. Después también vimos una cueva que si apretabas un botón empezaba a moverse. Luego hemos visto un aparato con bolas, apretabas un botón y se empujaban las bolas. Después también hemos visto el bosque inundado y al entrar había una culebra, pizarras, ranas, tortugas, caimanes, capibares, arañas. Después subimos hasta la menos 2 donde estaba el jardín de los pinos en el que había bancos y máquinas y estuvimos sentados para tomar algo y luego salimos a coger el autobús para ir a Canigó.

Yolanda Saiz
-Trelladora CET-

Un grup d'SCAPS visitant Cosmo Caixa

CONTES I POESIA

Hi havia una vegada.....

Érase una vez una familia que estaba celebrando la Navidad con todos sus amigos. La mesa estaba llena de comida y el árbol muy adornado y lleno de regalos. Comenzaron a cenar y a continuación, todos emocionados, comen-

zaron a abrir los regalos.

A Pepito, como era el más pequeño de la casa, le hizo mucha ilusión recibir dos cochecitos de madera de color verde que le regaló Papá Noel. De repente, Pepito vio como los cochecitos de madera se movían y hablaban por el pasillo del comedor. Todos los presentes se quedaron sorprendidos.

A Claudia, que tenía 6 años, le regalaron dos muñecas como

las que anuncian en la tele. A Luis, Papá Noel le trajo dos coches de bomberos con sirena incluida.

¿Por qué habría decidido Papá Noel dejarles dos regalos iguales a cada uno?

Al lado de uno de los coches verdes había una tarjeta con el sello de Papá Noel que decía:

Tú ya has recibido tu regalo, envía el segundo a Tom que vive en la dirección: Calle Uanda

Nº 3, Brazzaville (Congo).

Pero Pepito estaba tan emocionado por tener dos coches iguales que decidió que haría carreras con ellos en el pasillo, en vez de enviárselo a un niño que, al fin y al cabo, no se enteraría.

De la mano de una de las muñecas que había recibido Claudia

también había una tarjeta firmada por Papá Noel que decía:

Tú ya has recibido tu regalo, envía el segundo a María Elena que vive en la dirección Calle Simba N° 8, Georgetown (Guayana).

Claudia ya se había imaginado lo bien que jugaría con las dos muñecas y no quiso renunciar a ninguna de las dos, así que decidió que eso era más importante que enviárselo a una niña que jamás había tenido una muñeca nueva. También había una tercera tarjeta junto a uno de los dos camiones de bomberos que le habían regalado a Luis. Ésta decía:

Tú ya has recibido tu regalo, envía el que te sobra a Nmbutu que vive en la dirección: Calle Nsuru N° 10, Luanda (Angola).

Pero Luis ya había empezado a montar un parque de bomberos, así que de ningún modo quiso enviar a uno de sus camiones a un niño que jamás había visto uno.

Cuando ya se habían cansado de jugar con sus regalos, los padres mandaron a los niños a dormir. Llegada la media noche, mien-

tras descansaban, apareció un duende de Papá Noel con una bolsa en la que sigilosamente empezó a guardar los juguetes que los niños habían recibido. Pepito, Claudia y Luis se despertaron por la mañana y se dieron cuenta de que habían desaparecido los dos cochecitos, las dos muñecas y los dos camiones, y rompieron a llorar.

Mientras lloraban, vieron que había tres nuevas tarjetas en la habitación pero esta vez sólo había una fotografía en ellas. En la primera, aparecía la fotografía de un niño llamado Tom, que vivía en un poblado pobre del Congo y mostraba una enorme sonrisa porque había recibido los fabulosos coches verdes, en la segunda, había la fotografía de María Elena, la niña de Guayana que estaba muy ilusionada con sus primeras dos muñecas. Finalmente, en la tercera tarjeta, había una fotografía de Nmbutu, que con sus nuevos coches de bomberos lo pasaba en grande con los otros niños de un pequeño poblado de Angola.

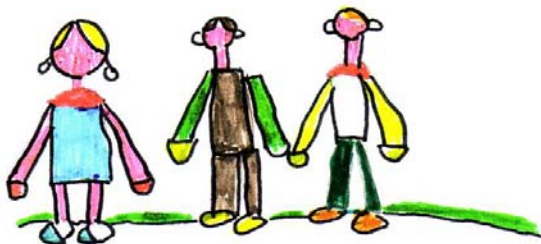
Los niños se dieron cuenta que

deberían haber hecho caso del mensaje que Papá Noel había dejado para ellos y habrían aprendido con ello a compartir lo que tenían con otros niños más necesitados. De todos modos, para mostrar que se habían dado cuenta de su error, enviaron unas felicitaciones hechas por ellos a las tres direcciones indicadas en las primeras cartas enviadas por Papá Noel. A Tom, María Elena y Nmbutu les gustó recibir unos regalos tan bonitos pero, al ver las cartas de Pepito, Claudia y Luís,

pensaron que habían encontrado algo mucho más valioso: tres amigos. Así que, para Reyes decidieron enviarles uno de los dos coches cochecitos verdes, una de las dos muñecas y uno de los dos coches de bomberos.

De esta manera, Pepito, Claudia y Luís vieron que eran muchos más felices con un juguete de menos y tres amigos nuevos más. Desde el SCAPS os deseamos un buen fin de año y ¡¡¡FELIZ NAVIDAD!!!

-SCAPS Tarda-

Cristina Campos
-Usuària STO-

Cites célèbres

"Es mejor y más segura una paz cierta,
que una victoria esperada"

Livio (Titus Livius)

"Nunca se da tanto como cuando se
dan esperanzas"

(Anatole France)

"No hay caminos para la paz.
La paz es el camino"

(Mahatma Gandhi)

"El odio no cesa con odio.
El odio cesa con Amor"

(Buda)

"Nuestra cabeza es redonda para permitir al pensamiento cambiar de
dirección"

(Francis Picabia)

"¿Por qué tomas por la fuerza lo que podrías lograr por amor?"

(Amerindio Powhatan)

"La paz más desventajosa es mejor que la guerra más justa"

(Erasmus de Rotterdam)

Pablo Neruda

PABLO NERUDA
Neftalí Ricardo Reyes
Basualto es el nombre
verdadero de Pablo Neru-

da. Nace el 12 de Julio de 1904 en el pueblo de Parral, séptima región de Chile. Siendo aún muy pequeño su familia se traslada a la ciudad de Temuco, allí realiza sus primeros estudios.

El año 1921 viaja a Santiago para proseguir sus estudios de profesor de francés en el Instituto Pedagógico y publica ya su primer libro, "*Crepusculario*".

El año 1924 presenta su segunda obra "*Veinte poemas de amor y una canción desesperada*" que lo consagra

como gran valor joven de la literatura.

En 1927 es nombrado Cónsul en Rangún (Birmania), un año más tarde lo envían a Colombo (Ceilán).

En 1930 es destinado a Batavia y finaliza su travesía por Oriente ejerciendo de Cónsul en Singapur.

Ya en 1934 es trasladado a Barcelona como Cónsul y en febrero de 1935 es trasladado a Madrid. Comienza la guerra Civil Española, siendo destituido de su cargo. Además es asesinado su amigo Federico García Lorca.

Se traslada a París y escribe su obra "*España en el corazón*".

En 1952 regresa a su país y en 1953 recibe el premio Stalin de la paz.

El 21 de Febrero

de 1971 obtiene el Premio Nobel de literatura.

El 23 de Septiembre de 1973 fallece en Santiago.

Laura Pons
-Treballadora CET-

"Pablo NERUDA"
"EXPLICO ALGUNAS COSAS"

Preguntareis: y donde están las lilas?
y la metafísica cubierta de amarillos?
y la lluvia que a menudo golpeaba
sus palabras llenándolas
de agujeros y agujeros?
os voy a contar todo lo que me pasa,

yo vivía en un barrio
de Madrid, con campanas,
con relojes, con árboles.
Desde allí se veía
el rostro seco de Castilla
como un óvalo de cuero.

Mi casa era llamada
la casa de las flores, porque por todas
partes estallaban geranios: era
una bella casa
con peros y chiquillos.

Raúl, te acuerdas?
Te acuerdas, Rafael?
Federico, te acuerdas
debajo de la tierra,

COL·LABORACIONS

La finestra

Dia a dia, Canigó continua esforçant-se i mostrant el seu interès pel món de les noves tecnologies, aprofitant totes les possibilitats que aquestes ens ofereixen. Hi estem tots implicats i continuem avançant en la nostra participació.

Internet també és una eina de treball en la nostra feina. No només ho és per a nosaltres com a professionals, sinó que també és un mitjà per apropar els diferents coneixements i aprenentatges als nois/es del centre.

Concretament, els nois/es del Taller Ocupacional s'estan iniciant en el món d'Internet, descobrint noves maneres d'aprendre, enriquir-se i gaudir.

Per exemple, en grups reduïts i amb el suport de les educadores, visiten diverses pàgines webs que responen a temes del seu interès.

A més, i des de fa gairebé un any, mantenen correspondència electrònica amb el Centre "El Niu". Cal valorar que tots ens estem esforçant molt.

Considerant la importància d'Internet com a mitjà de comunicació, hi ha un altre aspecte en el

que estem treballant: l'actualització del web de Canigó. La finalitat és donar-vos a conèixer tot el que fem i apropar-vos a les nostres vivències.

En concret, hi ha un espai anomenat "**LA FINESTRA**" on els nois/es són els veritables protagonistes. Ells/es redacten l'escrit, expressant les seves experiències i emocions. Ens parlen de les sortides que fan, campionats, diferents activitats, les seves opinions..... però, sobretot, ens transmeten les seves ganes de fer i sentir.

A més, hi trobareu fotografies que complementen la seva explicació i ens ajuden a recordar moments entranyables.

Els nois/es estan molt contents i orgullosos de tenir "una finestra" on poder compartir "les seves coses", "coses" amb un significat molt especial per a tots. En tot moment, s'han mostrat molt col·laboradors (redactant textos...), transmetent una il·lusió admirable.

Considerem important que hi hagi un espai en el que es vegi reconegut tot el que fan. Doncs bé,

aquest és el seu espai, millor dit, l'espai de tothom: "la finestra".

És impossible que hi surtin reflectides totes les activitats que fem (en fem moltes!) i tots els petits moments (i alhora grans) que ens ofereix el dia a dia. En canvi, sí que podem apropar-vos alguns d'aquests moments i fer-vos-hi participants.

Es fa difícil transmetre la intensitat amb la que els nois/es i professionals vivim totes aquestes experiències, però només que us en feu una petita idea ja estarem molt satisfets.

Alguns dels textos que redacten els propis nois/es estan expressats amb afecte i tendresa, altres amb molta marxa... però, sobretot, amb molta simpatia i ganes d'arribar a tothom.

"La finestra" és important perquè els propis nois/es veuen valorats els seus esforços i ganes de fer i perquè tothom pot apropar-se a nosaltres, coneixent-nos una mica més.

Nosaltres continuarem omplint aquest espai amb noves vivències i us convidem a apropar-vos ja que és el web de tots: no només

de totes les persones que formem part del dia a dia de Canigó, sinó de tots els familiars, amics, altres Centres, entitats... que vulgueu compartir-ho. Esperem que us agradi!

Núria Garcia
-Monitora STO-

Presentacions

Me llamo Jordi. Tengo 24 años y este año he vuelto a trabajar en la lavandería después de estar unos diez meses en Can Ensenya. Antes, ya había trabajado en el CET un año y medio. Mi mayor hobby es el básquet y conozco todos los equipos importantes. Lo que más me ha gustado de

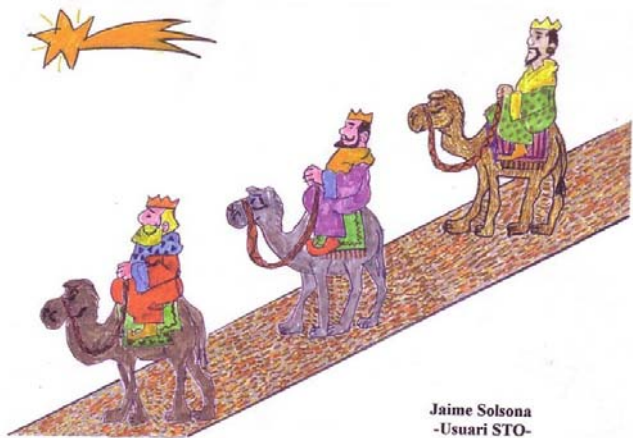
volver es que me pusieran en el turno de mañana porque el horario me permite pasar tiempo con los colegas. Del SCAPS, lo que más me gusta son las reuniones y poder investigar sobre mitología (dioses griegos.....).

Jordi García
-Treballador CET-

Hola! Me llamo Miriam, soy del signo cáncer y tengo 18 años. Soy independiente, mimosa y muy atenta con los seres queridos. Me han dicho que parezco periodista por que me gusta mucho preguntar. Paso mucho rato escuchando música y voy bastante al cine. Me gusta la informática y vestir bien. Mi color favorito es el azul y el verde. He estudiado en el Children School y también en el Colegio Salvador y en el Corazón de María. También estuve dos años en

el Instituto Menéndez y Pelayo en República Argentina. He hecho 3 años de oficio de jardinería y también he realizado un cursillo en la Empresa Sifu de Bellvitge como dependienta. En Mitones he trabajado en manipulados, realizando cosas de lampistería. He viajado por Marruecos, Francia y Marsella. Este verano entré a trabajar en la lavandería Canigó y espero seguir durante unos años.

Miriam Kourdel
-Treballadora CET-

Jaime Solsona
-Usuari STO-

El dia de Reis parlen els estels

Amb el suport de:

Fundació Viure i Conviure

CAIXA CATALUNYA